

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Barna Edina ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** I. rendű és dr. Barna Edina ügyvéd által képviselt **II.rendű felperes neve (címe)** II. rendű felperesnek - **I.rendű alperes neve (címe)** I. rendű, **II.rendű alperes neve (címe)** II. rendű, Bagdi-Kovács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bagdi László ügyvéd) által képviselt **III.rendű alperes neve (címe)** III. rendű, dr. Kvasz Tibor ügyvéd által képviselt **IV.rendű alperes neve (címe)** IV. rendű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében, amely perbe a III. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a **beavatkozó neve (címe)** beavatkozott a Békés Megyei Bíróság 2009. március 11. napján kelt 12.P.20.209/2008/23. számú ítélete ellen az I. és II. rendű felperesek által 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a III. rendű alperesnek 11.250 (Tizenegyezer-kettőszázötven) Ft, míg a IV. rendű alperesnek 75.000 (Hetvenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak külön felhívásra 250.200 (Kettőszázötvenezer-kettőszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

A **cím-1** alatti felperesi ingatlanon megtalálható volt egy közel 10000 db baromfi elhelyezésére és nevelésére alkalmas melléképület. Az I. rendű alperes - különélő házastársával, a II. rendű alperessel - az ingatlanon lévő melléképületet a benne lévő összes felszerelési tárggyal együtt bérbe vette 1999. július 22-től 1999. szeptember 22-ig terjedő időre, havi 120.000 Ft bérleti díj fizetése mellett. A csirkék telepítése előtt az ingatlan fertőtlenítését az I. és II. rendű alperesek végezték el. Még a fertőtlenítési munkák végzésének időszakában a melléképület kigyulladt és oly mértékben megrongálódott, hogy az rendeltetésszerű használatra alkalmatlanná vált.

A Békés Megyei Bíróság a Békéscsabai Városi Bíróság 2.P.21.030/2000/40. számú ítéletének felülbírálatára során az 1.Pf.20.029/2002/15. számú ítéletével kötelezte jelen per I. és II. rendű alperesét 9.384.620 Ft egyetemleges megfizetésére, melyből 6.024.620 Ft volt a tüzesetben keletkezett tényleges kár, míg 3.360.000 Ft a káreset miatt 1999. szeptember 1. és 2001. december 31. napja közötti időszak tekintetében keletkezett elmaradt haszon.

Az I. rendű alperes 2002. augusztus 29. napján a **cím-2** alatti - felperesi követelés kielégítésének fedezetéül szolgáló - ingatlanát értékesítette a vele lazább családi kapcsolatban álló IV. rendű alperesnek. A szerződést a III. rendű alperes szerkesztette. Az okiratszerkesztő ügyvéd tényvázlatot nem vett fel, illetve a megállapodás írásba foglalásakor nem rendelkezett 30 napnál nem régebbi tulajdoni lap másolattal. Az I. és IV. rendű alperesek között megkötött ügylet célja a felperesek javára megítélt kártérítés fedezetének elvonása volt. A Békés Megyei Bíróság P.21.589/2002/17. számú ítéletével szemben előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Szegedi Ítéltábla a Pf.I.20.273/2003/4. számú ítéletével a szerződés fedezetelvonó célját megállapította.

A felperesek a tüzesetben sérült ingatlanuk helyreállításához saját anyagi erőforrással nem rendelkeztek, és a jogerős ítélet alapján kezdeményezett végrehajtási eljárás is csupán 2007. júniusában vezetett eredményre. A tüzesetben károsodott és rendeltetésszerű használatra alkalmatlanná vált gazdasági épület havi használati díja 2002-től 2007-ig havi 63.500 Ft volt.

A felperesek módosított keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az I-IV. rendű alpereseket 2002. január 1. napjától 2007. június 20. napjáig kártérítésként 7.200.000 Ft elmaradt haszon egyetemleges megfizetésére. Elmaradt haszonként a leégett ingatlan használati díját kérték, melynek havi mértékét 120.000 Ft-ban jelölték meg.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Vitatták a kereset jogalapját és összecszerűségét is. Az I. rendű alperes nem vitatta, hogy kártérítési kötelezettsége keletkezett. Hivatkozott azonban arra, hogy a végrehajtási eljárás felfüggesztésre került, a felperesi képviselővel peren kívüli tárgyalásokat folytatott, a tartozás

kiegyenlítésére ezért került sor késedelmesen. Hivatkozott arra is, hogy a gazdasági körülmények változása folytán havi 120.000 Ft-ért 2002-től egyebekben sem lehetett volna

az ingatlant bérbe adni, és a felperesek a tüzesetben megsérült ingatlan részbeni használatától nem voltak elzárva.

A II. rendű alperes a tárgyalásokon nem jelent meg, írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A III. rendű alperes arra hivatkozott, hogy nem volt tudomása az általa szerkesztett szerződés fedezetelvonó jellegéről, és az általa elkövetett szabályszegések, továbbá a felpereseket ért kár között az okozati összefüggés nem áll fenn.

A IV. rendű alperes érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy ügyletkötési szándéka nem irányult a felperesek jogainak csorbítására, fedezetelvonásra. Az ingatlant az I. rendű alperestől azért vásárolta meg, mert azt kedvező ajánlatnak ítélte.

A III. rendű alperes pernyertességének előmozdítása érdekében eljár beavatkozó érdemi nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetének részben adott helyt, kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felpereseknek 4.169.833 Ft-ot és járulékait, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kifejtette, hogy 2002. januárjától 2007. június 20. napjáig a gazdasági épületet a felperesek sem használni, sem hasznosítani nem tudták. Anyagi fedezet hiányában a gazdasági épület helyreállítása is megghiúsult. Az I. rendű alperes azt nem bizonyította, hogy a felperesek legalább részlegesen hasznosították, vagy hasznosíthatták volna a melléképületet, és nem bizonyította azt sem, hogy a felperesek kárának megfizetésére önhibáján kívül, a felperesekkel folytatott peren kívüli tárgyalások miatt került sor késedelmesen. A felperesek elmaradt haszonra visszavezethető kára az I. és II. rendű alperesek azon jogellenes magatartásából keletkezett, hogy a jogerős ítéleti rendelkezéseknek nem tettek eleget, a teljesítés érdekében semmit sem tettek, sőt az I. rendű alperes a felperesekkel szemben hatálytalan szerződéssel ingatlanát átruházta a IV. rendű alperesre. Az I. és II. rendű alperesek vonatkozásában tehát a kártérítési felelősség feltételei: a jogellenes magatartás, a kár, az okozati összefüggés a jogellenes magatartás és a kár között ezzel megvalósult. A III. rendű alperessel szembeni igény vonatkozásában azonban azt állapította meg, hogy miután a tényvázlat felvételének hiánya és a tulajdoni lap késedelmes beszerzése bár fegyelmi vétséget megvalósít, azonban e szabálytalanságok és a felperesek kára között az okozati összefüggés nem áll fenn. A III. rendű alperes ugyanis nem tudott és kellő körültekintéssel nem is tudhatott arról, hogy az I. és IV. rendű alperesek olyan ügylethez kérik közreműködését, amely fedezetelvonó jellegű. Az okiratszerkesztő ügyvéd előtt az I. és IV. rendű alperesek között kifizetés is történt, átvételi elismervények tényleges pénzmozgást igazoltak. A körülményekből tehát olyan következtetés nem vonható le, mely szerint a III. rendű alperes tudott, vagy tudnia kellett az I. és IV. rendű alperes valós szándékáról. Ennek hiányában pedig a

III. rendű alperessel szembeni kereset alaptalan. A IV. rendű alperes vonatkozásában kifejtette, hogy habár a IV. rendű alperes tisztában volt az I. rendű alperes céljával, ugyanis a IV. rendű alperesnek a rendkívül méltányos feltételekből a reá nézve ingyenes előnyből következtetnie kellett arra, hogy az I. rendű alperes célja mire irányul. Lazább családi

kapcsolat állt fenn közöttük, továbbá ismerhette az I. és II. rendű alperesek anyagi helyzetét és azt is, hogy az ügyletkötést ésszerű gazdasági ok nem indokolta. Ilyen körülmények között a IV. rendű alperes rosszhiszeműen járt el, a felperesek azonban jelen eljárásban olyan károkat érvényesítik, amely nem a fedezetelvonó szerződéshez kapcsolódik, hanem attól függetlenül, döntően a fedezetelvonó ügylet kötését követő időben a kártérítési összeg megfizetésének elmaradása miatt a felpereseket ért elmaradt haszonban fogalmazható meg. Így az ügyletkötéstől függetlenül bekövetkezett felperesi károk megtérítése is független a fedezetelvonó szerződés tekintetében hozott jogerős ítélet következményeitől. A felperesek jelen kártérítési perben további káraik megtérítését kérik, többlet tényállási elemek bekövetkezését állítják a korábban folyamatban volt eljárásokhoz képest, így jelen eljárásban a IV. rendű alperes felelőssége csak akkor lett volna megállapítható, ha a többlet tényállásban megnyilvánuló károkozó magatartásban is vétkeesen működik közre. A felperesek nem bizonyították, hogy a IV. rendű alperesnek a fedezetelvonó szerződés megkötéséből származó helytállási kötelezettséget meghaladó felelőssége áll fenn, ezért a IV. rendű alperessel szembeni keresetet is elutasította. Az I. és II. rendű alperesek egyetemleges marasztalására a Ptk. 344. § /1/ bekezdése alapján látott lehetőséget, míg a III. és IV. rendű alperesek vonatkozásában a kártérítési felelősség feltételeinek fennállása hiányában nem került sor marasztalásukra. Az I. és II. rendű alperesi marasztalás összegszerűségénél **szakértő-1** szakvéleményét fogadta el, ezért 65 hónap és 20 nap figyelembevételével az elmaradt bérleti díjak összegszerűségét 4.169.833 Ft-ban határozta meg. A III. és IV. rendű alperesek pernyertességére tekintettel a felpereseket kötelezte a III. és IV. rendű alperesek részére perköltség megfizetésére, míg az I. és II. rendű alperesek részleges pernyertességét figyelembe véve a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján döntött az I. és II. rendű alperes perköltség fizetési kötelezettségéről.

Az ítélet III. és IV. rendű alperesekre vonatkozó rendelkezései ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérték, hogy a bíróság a III. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy mérsékelje a III. rendű alperesnek fizetendő perköltség összegét, míg a IV. rendű alperes vonatkozásában az ítélet megváltoztatását oly módon kérték, hogy a bíróság mondja ki a IV. rendű alperes I. és II. rendű alperesekkel egyetemleges felelősségét. Amennyiben erre nem kerülhet sor, úgy legalább az I. és II. rendű alperesek fizetési kötelezettségét megállapító ítélet jogerőre emelkedésétől a fedezetelvonó per jogerős befejeződéséig tartó időszakban felmerült felperesi kár egyetemleges megtérítésére kérték kötelezni a IV. rendű alperest. Emellett a IV. rendű alperes vonatkozásában is kérték a megállapított perköltség mérséklését. A IV. rendű alperesi egyetemleges felelősség vonatkozásában arra hivatkoztak, hogy a IV. rendű alperes magatartása hozzájárult a felpereseket ért kár és annak mértéke kialakulásához.

Pf.III.20.264/2009/6. szám

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a javára megítélt perköltségre vonatkozó rendelkezései helybenhagyását kérte. E körben arra hivatkozott, hogy az ügy már több mint két éve zajlik. Ez alatt a jogi képviselő 8 tárgyaláson vett részt, nyilatkozatokat tett, okiratokat szerkesztett. Ezen tevékenységéért

megállapított 360.000 Ft-os ÁFA-t is magában foglaló perköltség nem tekinthető aránytalanul magasnak.

A IV. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság rá vonatkozó elutasító ítéleti rendelkezésének helybenhagyását kérte. Állította, hogy a IV. rendű alperesnek a fedezetelvonó szerződés megkötéséből származó helytállási kötelezettséget meghaladó felelőssége nem áll fenn, a felperesek a korábbi eljárásokhoz képest többlet tényt nem állítottak és nem bizonyítottak. A fedezetelvonó szerződés tárgyát képező ingatlan végrehajtási eljárás során értékesítésre került, így a végrehajtást semmilyen módon nem gátolta a IV. rendű alperes. Ezért a jelen perben érvényesített kárhoz a IV. rendű alperesnek semmi köze nincsen.

Az I. és II. rendű felperesi fellebbezés **alaptalan.**

A IV. rendű alperes felelőssége vonatkozásában helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy ha a fedezetelvonó szerződés megkötésében a IV. rendű alperes közreműködött, és a körülményekből következtetni lehet a IV. rendű alperes rosszhiszeműségére is, ez automatikusan nem jelenti a jelen perben érvényesített kártérítési követelés vonatkozásában a IV. rendű alperesi felelősség beállítását. A fedezetelvonó szerződés jogi következményei a IV. rendű alperessel szemben - ahogyan arra a IV. rendű alperesi fellebbezési ellenkérelem is rámutatott - a végrehajtási árveréssel levonásra kerültek, ezen túlmenően azonban a felperesek olyan körülményeket nem bizonyítottak, ami a fedezetelvonó szerződésben való közreműködésből adódó helytállási kötelezettségen túlmenően a IV. rendű alperest terhelnék. Ezért ebben a részében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján a Pp. 253. § /2/ bekezdése és 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a III. és IV. rendű alperesek javára megítélt perköltség mértékének csökkentésére sem. Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet szabályaival összhangban áll, és az ügyvédi munkadíjból álló perköltség arányos a jogi képviselők által az eljárásban kifejtett ügyvédi munkával is. Ilyen körülmények között az I. és II. rendű felperesek fellebbezése etekintetben is megalapozatlan volt, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a III. és IV. rendű alperesek javára megítélt perköltségek tekintetében is a fenti jogszabályi rendelkezések alapján helybenhagyta.

A felperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, így a másodfokú eljárásban is pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a III. és IV. rendű

alperesek javára perköltség megfizetésére kötelesek, melynek összege áll a III. és IV. rendű alperesek jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és a fellebbezési pertárgyértékekre, valamint a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi munkára is tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíjakból. Az I. és II. rendű alpereseknek, valamint a III. rendű alperesi beavatkozónak a másodfokú eljárásban igazolható költsége nem merült fel, ezért arról a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett. A másodfokú bíróság a le nem rótt eljárási illeték viseléséről a

6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján határozott.

Szeged, 2009. szeptember 21. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Kasza Ferenc sk.
táblabíró